

Dette brev er skrevet af Frits Johan Blichfeldt Møller til hans søster
Johanne Kirstine (Tulle) Møller.

Brevet er skrevet den 14. september 1943.

Brevet er renskrevet efter det originale brev af Irja M. Johansson.

Personer nævnt i brevet er bl. a.

Frits Johan Blichfeldt Møller
(23. december 1913 – 3. februar 1944)

Frits Johans hustru, Ellis Merete Jørgensen
(18. august 1915 – 5. maj 1948)

Frits Johans søn, Jon Møller Dethlefsen
(2. oktober 1942)

Frits Johans søster, Johanne Kirstine Møller
(29. januar 1905 – 5. juli 1990)

Viby J, den 8. maj 2012
Poul Egede Møller

Lygten 59, den 14/9 - 43

Kære Tulle!

Op med Humøret. Du skal se, der er et Par Stykker, der bliver hængt før det er din tur. Og hvis alle ordentlige Mennesker skal slaas ihjel, var det da egentligt kedeligt ikke at være imellem dem.

Forhaabentlig gaar det dig godt med dit Arbejde. Det bliver vel noget mere kompliceret. Når Du ikke et aars Tid mere kan faa Tobak og The, maa Du hente stimulansen der.

Hos mig mærker man intet til det særlige i Tiden efter den 29 Aug. men Ellis har mærket meget til det. Men hun arbejder jo ogsaa med højaktuelle Sager.

Tak for Interviewet. Det var morsomt at læse. Du har jo en god Presse. Jeg har lige talt med Tante Ebba. Hun vilde se det. - Du ved vel, at Henning var mellem de Soldater, der

naaede til Sverrig. Johs. og Ebba ved ikke rigtig om de skal være glade eller kede af det.

1 Dag er vor Udetid blevet forkortet med en Time fra Kl 22 til Kl 21 paa Grund af den megen Sabotage. Paa General Motors har de danske SS Folk gaaende frit omkring som Sabotagevagter. De er blevet hjemsendt fra Østfronten. Det knalder loulig meget her omkring. Ellis' nerver er paa højkant. 1 Forgaars aftes faldt hun af Rædsel ned af Stolen, da det knaldede ovre paa Banen, og i Morges Kl. 6 vaagnede hun med et skrig, da Elektricitetsværket, der hvor Nielsen - Svinnings tidligere boede, røg i Luften.

Jon og Ellis er begge forkølede og ligger i Sengen et Par Dage. - Vi er saa triste over at Frk. Lauritzen skal rejse den 1. ste. Jeg har prøvet at overtale hende til at opgive Sygeplejen. Hun læste Oversygeplejerskens Tanker i Aalborg Stiftstidende, og blev saa forskrækket over at se hvor meget, der kræves af en Sygeplejerske, at mit Forehavende nær var lykkedes.

Jeg gad vist om Mor nu kommer herover, nu Rejserestriktionerne er blevet ophævet. Maaske er hun lidt ængstelig ved at forlade sit Hus; men jeg synes, at hun under ingen Omstændigheder bør blive der alene i Vinter.

Det ser vist ikke særlig godt ud for de allierede i Salermomraadet, og hvad gir Du for den Historie med Mussolini. Det ser ud til, at det stadig skal være Russerne, der tager Stikkeen hjem. Jeg har moret mig med paa et Kort at indtegne Frontlinien i Rusland, da Tyskerne var naaet længst frem, og den nuværende Frontlinie. Det er et lysteligt Syn. Men det kan nok vare længe endnu.

Her i byen morer man sig meget over en Historie. Her er den. En lille dreng er kommet bort fra sine Forældre, og Politiet har taget sig af ham. Da han har været længe paa Stationen, kommer en venlig Overbetjent hen til den lille Dreng og siger: Vi maa vist hellere efterlyse dine Forældre i Radioen. Hertil svarer den lille Fyr:

Saa maa det være i den engelske Radio, for det er den eneste Far og Mor hører!

Jeg vedlægger et Par Billeder af Jon, som vi tog i Tisvilde. Du kan tro han er blevet en flot lille Mand. Han pludrer hele Dagen lang.

Lad mig høre om Du har det godt, og at Du tager hvad der kommer. Er der nogle nazikællinger blandt Personalet? Dem maa du styre med haard Haand. Hvis den slags Personer mærker, at man er ængstelig, er de ikke til at have med at gøre. Det drejer sig vel højest om et Aar, man skal igennem endnu. Jeg fortalte dig vel om Tante Gerda, som Tyskerne vilde hente. Hun var ikke hjemme, og de gik igen. Hun ringede saa straks til Tyskerne og sagde, at hvis De ønskede at tale med hende, var hun hjemme nu. Hvis de ikke bliver taget med Ro fra oven og nedefter, duer det ikke.

Held og Lykke - skriv snart.

Kærlig hilsen din Frits Johan.